

Reclassinging Nederland

Jaarverslag 2020

Reclassinging Nederland

Reclasseren
in coronatijd:
**mogelijkheden en
kansen benutten**

Inhoudsopgave

Je moet het werk opnieuw uitvinden, en je niet uit het veld laten slaan

Voorwoord van algemeen directeur Johan Bac. 3

Werkmeesters Tony en Albert gooiden het in coronatijd over een andere boeg

Wat doe je als je werk opeens wegvalt? Veel collega's van de werkstraf hadden hier in het begin van de coronacrisis mee te maken. Thuis niks doen? Geen optie voor Tony en Albert. 5

Toezichthouden in coronatijd: Rowan doet het zo

“Bij sommige cliënten zijn juist de non-verbale signalen erg belangrijk. Die bleef ik dan ook fysiek zien, maar bij de meesten ging het toezicht via videobellen. Dat bleek voor alle betrokkenen een omschakeling.” 7

Huiselijk geweld-trainingen: “Met dit stel móesten we gewoon direct aan de slag.”

Corona heeft ook gevolgen voor wat er achter de voordeur gebeurt. De trainingen die we geven aan plegers van huiselijk geweld gaan door een snelle omschakeling van fysieke naar online trainingen gewoon door. Al heeft het soms wel wat voeten in de aarde. 9

Herstart van het reclasseringswerk: Erik en Marco vertellen

Als de samenleving weer een beetje open gaat – op anderhalve meter – heeft dat veel consequenties voor het reclasseringswerk. Hoe pakken we dat aan? 11

In buurt en bajes in 2020

Ook in 2020 ligt de focus op samenwerken met ketenpartners in de buurt en in de gevangenissen. Maar ‘buurtgericht werken’, wat betekent dat nou precies? Reclasseringswerker Willy legt het uit. 14

Thuiswerken: voor de één een verzoeking, voor de ander een uitvinding

ICT'er Shaheed maakte het thuiswerken mogelijk voor duizenden collega's, en adviseur Esther slingerde emotioneel heen en weer tussen ‘hoe heerlijk dat ik in de tuin kan werken’ en ‘ik krijg geen connectie met mijn cliënten via de telefoon! 17

Deze cliënt werd een collega

Lees het verhaal van werkmeester David, die bij ons binnenkwam als werkgestrafte. Zo kan het ook gaan. 19

Reclassering in de media

Van ‘hoe gaan we om met de anderhalvemetersamenleving?’ tot ‘pedojagen verhoogt juist het risico op misbruik’. We lieten ook dit jaar van ons horen. 21

De vijf meest bijzondere social media momenten van 2020 23

Balans, exploitatierekening en productiecijfers 2020 25

Algemene feiten & cijfers 2020

Hoe verhouden het aantal mannelijke en vrouwelijke cliënten zich? Hoeveel procent van onze doelgroep heeft eigenlijk werk? 28

Verslag raad van toezicht & nevenfuncties

Voorzitter Liesbeth Spies blikt terug op 2020 31

Je moet het werk
opnieuw uitvinden,
en je niet uit het
veld laten slaan

Voorwoord

Het gevaar van terugblikken op een jaar dat volledig werd beheerst door de coronapandemie is dat je teveel kijkt naar wat niet meer kon. Terwijl er, en onze raad van toezicht verwoordde dat heel mooi; “zoveel ‘buiten’gewoon is doorgedaan met heel veel improvisatietalent en lenigheid.” De werkstraffen werden helaas noodgedwongen een tijd stilgelegd, maar collega’s van de werkstraf hebben hun talenten ingezet door andere collega’s elders uit de brand te helpen, of door zelf aan de slag te gaan op onze projecten. Na de heropening vonden zij de ‘anderhalvemeterwerkstraf’ uit en gingen in weer en wind aan de slag om zo, ondanks alle coronabeperkingen, alweer bijna 10.000 werkstraffen weg te werken. Ik heb dat alles ook met eigen ogen gezien. Vaak online, maar ook op gepaste afstand tijdens live werkbezoeken.

Bestuurlijk is eveneens een hoop werk verzet om het reclasseringswerk draaiende te houden: denk aan het opzetten van een crisisstructuur en het vertalen van de landelijke coronamaatregelen naar maatwerk voor onze organisatie in heldere informatie, protocollen, thuiswerkfaciliteiten, toegepaste ICT en communicatievoorzieningen. Daartoe hebben we in 2020 goed en nauw contact gehouden met de vakbonden en de nieuwe ondernemingsraad.

Wat het reclasseringswerk zeker geholpen heeft, is de erkenning dat ook reclassering een vitale functie is in de samenleving. Op die manier konden we samen met onze ketenpartners van justitie blijven werken aan de veiligheid in de samenleving. Winst is dat we als keten dichter naar elkaar zijn toegegroeid. En meer oog hebben voor de invloed van beslissingen op elkaars werk.

2020 gaat de boeken in als een veeleisend jaar dat extra inspanningen heeft geveerd, maar ook als een jaar waarin we konden laten zien hoe wendbaar we zijn en hoe we, misschien wel dankzij corona, wisten te innoveren. Dat alles is te danken aan al die medewerkers die elke dag weer, onder soms pittige omstandigheden, de schouders eronder hebben gezet. Van de ene op de andere dag al je werk vanuit huis of je reguliere werk op fysieke locaties opeens op 1,5 meter te moeten organiseren, betekende nogal wat in de dagelijkse praktijk van medewerkers. Een greep uit hun ervaringen lees je terug in dit jaarverslag. Naast uiteraard een verslag van de raad van toezicht, de feiten & cijfers en een mediaoverzicht, ook die horen in een jaarverslag.

Deze terugblik op een bijzonder jaar in persoonlijke verhalen beveel ik dan ook van harte aan. Veel leesplezier!

Johan Bac
Algemeen directeur

“De reclassering heeft een grote stapel werkgestraffen liggen, en wij hebben een grote stapel te sorteren kleding liggen”

Met de achterstand bij de werkstraffen die we hebben opgelopen door de coronacrisis zoeken we organisaties bij wie we veel werkgestraffen kunnen plaatsen, en die daar dan ook nuttig werk doen. Zo'n organisatie is kringlooporganisatie 2Switch. 2Switch zette zijn deuren in het weekend ook voor ons open, zodat 15 tot 20 werkgestraffen per dag honderden kilo's kleding konden verwerken. Johan Bac ging langs en stak zelf zijn handen ook uit de mouwen.

Werkstraf

Werkmeesters Tony en Albert namen urinecontroles af bij cliënten thuis: “Je hebt echt een signalerende functie”

Het zijn mannen met een ‘niet lullen maar poetsen’-mentaliteit. Dus toen de werkstraffen in maart opgeschort werden en ze werkloos thuis kwamen te zitten, duurde het niet lang tot werkmeesters Tony en Albert vroegen: wat kunnen we doen? “DJI helpen in Nieuwegein was voor ons geen optie qua reistijd, maar onze collega’s helpen bij urinecontroles, ja daar hadden we wel oren naar.” Zo gezegd zo gedaan. Al gauw reden ze Noord-Nederland door, waarbij tien controles op een dag en 350 kilometers op de teller geen uitzondering waren.

Normaal gesproken zijn Tony en Albert gehuld in een reclasseringsjas en rijden ze rond in een bus met reclasseringslogo, maar bij deze urinecontroles is de privacygevoeligheid dusdanig dat ze het busje verderop in de wijk parkeerden en dan in ‘burger’ aanbelden bij de cliënt. Ze legden dan de RUMA-marker voor de deur en deden een stap naar achter. Tony: “We zagen erop toe dat de cliënt de RUMA-marker opdronk, keken hem even goed in de ogen, maakten een praatje. Vervolgens lieten we het pakketje met daarin het bekertje voor de urine, de buisjes waar de urine ingaat, de stickertjes voor op de buisjes en de retourenvelop bij de cliënt achter, erop vertrouwend dat-ie de rest op eigen gelegenheid regelde.”

De cliënt moet na het innemen van de RUMA-marker een half uur wachten en kan dan het potje en daarmee de buisjes vullen. Door de RUMA-marker in zijn urine kan deze urine aan de specifieke cliënt gekoppeld worden en weten ze in het laboratorium - waar ze testen op alcohol- en drugsgebruik - dat er niet mee gesjoemeld is.

**Je ziet kinderen rondlopen,
je ziet in welke staat die verkeren**

“Als iets verdacht leek, meldde ik dat”

Je zou kunnen denken dat de heren zich veredelde pakketbezorgers voelden. Albert: “Absoluut niet. Eigenlijk is de RUMA-marker maar bijzaak. Tijdens zo’n ronde zie je het huis van de cliënt, hoe de cliënt er zelf aan toe is, of er kinderen rondlopen en in welke staat die verkeren, een tuin, huisdieren. Je hebt echt een signalerende functie en die voelde ik ook heel erg zo: als iets verdacht leek of we vertrouwden het niet, dan nam ik contact op met de toezichthouder van die cliënt en informeerde ik hem of haar. De toezichthouder kon vervolgens bepalen wat ie wilde doen met die informatie.”

Positieve feedback van cliënten

Het gebied dat Tony en Albert besloegen, is verdeeld in zes clusters: van Coevorden tot Delfzijl. Albert: “Voor al deze clusters maakten we een planning. Op maandag deden we cluster 1 en reden we deze route, op dinsdag deden we cluster 4 en reden we die route. Spoedjes tussendoor en cliënten die tóch opeens niet konden, zorgden voor logistieke hoofdbreken, maar we kregen het altijd voor elkaar.” Tot vreugde van de cliënten, want die waren heel positief. “Normaal gesproken komen cliënten naar kantoor voor urinecontroles. Sommigen hebben geen auto en moeten met het OV komen. Er zijn cliënten bij die een halve tot driekwart dag kwijt zijn om bij ons op kantoor een urinecontrole af te nemen. Die waren blij met ons, ja.”

Wat kan straks nog wel, waarvoor moeten we iets anders verzinnen?

Aanpassingen van de werkstraf

Toch moesten de cliënten er weer aan geloven. En Tony en Albert gingen zodra het kon gewoon weer terug naar hun leest: de werkstraf. Tony: “Er is met DJI overlegd hoe we de anderhalvemeterwerkstraf konden inrichten. Ook met andere opdrachtgevers als Staatsbosbeheer hadden we veel contact: wat kon nog wel en waarvoor moesten we iets anders verzinnen? Werkgestraften meenemen naar een werkstrafproject in het bos ging bijvoorbeeld niet meer, want ze konden niet meer samen in ons busje omdat er 1,5 meter afstand gehouden moest worden. Dan moeten cliënten dus op eigen gelegenheid naar de locaties komen.”

Blij met de afwisseling

Maar het urinecontrolewerk was een welkome afwisseling voor de heren. Albert: “Ik ben al 13 jaar werkmeester en ben gewend met groepen te werken. Nu had ik een-op-een contact met deze mensen. Ik was aan het reclasseren, maar op een heel andere manier.” Tony is het hier volledig mee eens: “We zagen cliënten thuis, in hun natuurlijke habitat. Dat kennen wij niet. Ik vond het interessant om te zien hoe mensen wonen, je kunt vaak aan de staat van het huis al zien hoe de staat van het hoofd is.”

Toch hadden ze er allebei zin in de werkstraf weer op te pakken. Tony: “De groepen zijn iets kleiner dus hebben we meer tijd hebt voor echte begeleiding. Minder focus op productie, meer focus op écht reclasseren. Een positieve ontwikkeling, als je het mij vraagt.”

Tony & Albert werken inmiddels dus weer ‘gewoon’ bij de werkstraf. In deze vlog nemen ze je een dag mee op pad bij de werkstraf.

Toezicht

Toezicht houden tijdens de coronacrisis: Rowan doet het zo

Hoe voer je reclasseringstoezicht uit tijdens de coronacrisis, met alle maatregelen en terwijl je noodgedwongen vaker thuiswerkt? Toezichthouder Rowan kan er meer over vertellen. Met een pragmatische instelling en grote betrokkenheid blijft hij zijn werk uitvoeren en onderhoudt hij het contact met zijn cliënten. In deze tijden vooral telefonisch of via beeldbellen vanuit huis, maar ook nog face-to-face op kantoor. “Dat zijn vooral de cliënten waarbij een hoger risico is ingeschat.”

Rowan licht toe: “Nadat de impact van de maatregelen van het kabinet bekend werden, heb ik al mijn cliënten laten weten dat het contact doorloopt met de frequentie zoals we hebben afgesproken, maar dat de manier waarop anders kan zijn. Met ons team besloten we om alle hoog risico zaken zoveel mogelijk echt te blijven zien. Want als toezichthouder zijn juist de non-verbale signalen belangrijk. Hoe reageert iemand op wat je zegt, hoe kijkt hij uit z'n ogen, hoe zit hij erbij? Via de telefoon mis je dat stukje, maar ook met beeldbellen krijg je dit veel minder mee.” Het kantoor in Eindhoven gaat daarom op dinsdagochtend en donderdagmiddag open. Cliënten lijken begrip te hebben voor de situatie. “We houden ons het in het contact met cliënten aan de richtlijnen van het RIVM.” Dat betekent dus afstand houden. Rowan: “Ook in de spreekkamers. Het ziet er wel een beetje raar uit, maar het went al wel.”

Er zijn ook cliënten die juist nu extra kwetsbaar zijn

Het zijn niet alleen de hoger-risico categorie ondertoezichtgestelden die Rowan nog 'in levenden lijve' maar op gepaste afstand spreekt op kantoor. Rowan: "Er zijn ook cliënten die juist nu kwetsbaar zijn en baat hebben bij een echt gesprek. Denk bijvoorbeeld aan mensen die bij de Geestelijke Gezondheidszorg onder ambulante behandeling zijn, maar daar nu door de maatregelen minder goed terecht kunnen. Dat probeer ik op te vangen door hen op kantoor uit te nodigen. En de Forensische Zorginstelling waar ik veel mee te maken heb, beperkt ook de ambulante behandelingen. Bij de cliënten waar dit speelt, maak ik de afweging of die toch niet iemand even moeten spreken. Daarvoor overleg ik met casemanagers of behandelaars."

Onderscheid maken tussen 'nice to know' en 'need to know'

Rowan is blij te constateren dat de samenwerking in de keten goed verloopt. "Ik zie dat de lijnen daarin nog goed lopen en alle partijen overleg zoeken om oplossingen te vinden. Als ik zie hoe er daarin samengewerkt wordt, mogen we trots zijn." Rowan merkt in zijn team op dat iedereen zo effectief mogelijk probeert te werken. "Je beperkt je tot wat echt nodig is. Dat is misschien voor na de coronacrisis iets om vast te houden. We maken nu bijvoorbeeld in ons teamoverleg via beeldbellen veel scherper het onderscheid tussen 'nice to know' en 'need to know'. We houden het nu echt bij het noodzakelijke. En bij het bespreken van casuïstiek via beeldbellen zijn we voorzichtig en delen we geen persoonsgegevens. Mocht dat toch nodig zijn bespreken we zaken over een extra beveiligde beeldverbinding."

Als toezichthouder sla ik daarop aan

Hoewel Rowan blij is dat hij zijn werk voort kan zetten maakt hij zich ook wel zorgen. Zijn vriendin werkt in het speciaal basisonderwijs en is nu ook meer thuis. "Daardoor krijg ik zijdelings en met inachtneming van de privacyregels ook mee hoe moeilijk het kan zijn in gezinnen waar het thuis niet zo fijn of leuk is. Met alle risico's van dien. Als toezichthouder sla ik daarop aan. Met cliënten waarvan ik weet dat er thuis spanningen kunnen ontstaan, houd ik nu extra contact. Om te peilen hoe het gaat, om een luisterend oor te bieden en zo wellicht ook wat spanning weg te kunnen nemen. Ik heb ook wijkagenten geïnformeerd over het feit dat wij in deze periode niet op huisbezoek kunnen gaan bij deze gezinnen en hen gevraagd of zij daarom een oogje in het zeil kunnen houden. Wat dat betreft hoop ik ook echt dat het niet nodig wordt om over te gaan tot een volledige lockdown. Want we leren onze cliënten bijvoorbeeld om even een ommetje te gaan lopen als de spanningen teveel oplopen. Dat kan dan niet meer."

"Gelukkig zien we naar elkaar om"

Rowan ziet ook positieve dingen ontstaan in deze crisis. Rowan: "Laatst vroeg een cliënt of ik hem een uur later kon bellen omdat hij net op het punt stond om boodschappen te gaan halen voor zijn buurvrouw. Van anderen weet ik dat ze helpen bij de voedselbank. Gelukkig kijken we nog naar elkaar om."

Door de crisis is Rowan zich ook bewuster geworden van hoezeer hij zijn team waardeert. Rowan: "Ik mis mijn collega's en ik realiseer me nu meer dan ooit hoe goed het is dat wij alles met elkaar kunnen delen. Zowel werk als persoonlijk. Het is de kunst om dat deze dagen vast te houden. Ik heb ook waardering voor onze manager die ons stimuleert om contact te houden, op elkaar te letten en om hulp te vragen als dat nodig is. Ik bel veel met collega's en gelukkig hebben we de beschikking over verschillende communicatiemiddelen zoals een groepsapp en beeldbellen via Webex. Ik heb er alle vertrouwen in dat het goed komt en gek genoeg nu meer dan ooit het gevoel dat we als team opereren."

Huiselijk geweld- training in tijden van corona: “Met dit stel móesten we gewoon direct aan de slag”

Nu we door de coronacrisis veel meer thuis zijn, dichter op elkaars lip zitten en kinderen niet naar school kunnen, zien we een toename in huiselijk geweld. Gerte is reclasseringswerker in Zwolle en geeft al ruim 7 jaar de zogenaamde BORG-training (Beëindiging Relationeel Geweld, red.) aan mannen die te maken hebben met huiselijk geweld. Nu fysiek samenkomen niet langer mogelijk is, verzint ze andere manieren om haar trainingen tóch doorgang te laten vinden. “Ik merk echt dat de online trainingen ook waardevol zijn.”

Gerte belandde een kleine twintig jaar geleden bij toeval in het vak. Harde werker als ze is draaide ze als allround reclasseringswerker lange dagen zonder pauze, wat haar een heftige RSI opleverde. Ze moest langdurig revalideren. ‘Waarom ga je niet eens kijken of gedragstrainer iets voor je is?’, had een collega haar gevraagd. Het bleek haar op het lijf geschreven. Ze begon met trainingen in de PI. ‘Hoe regel je een huis, wat is belangrijk bij solliciteren, hoe regel je je financiën, dat soort dingen leerde ik de gedetineerden. Heel praktisch eigenlijk allemaal.’ Nog steeds geeft ze veel verschillende soorten trainingen, maar de BORG-training blijft een favoriet. ‘Deze training kun je zowel in groepsverband geven als een-op-een. Door de coronacrisis is de focus komen te liggen op individuele trainingen. En dat werkt goed.’

Toch in actie kunnen komen

Toen de trainingen on hold werden gezet, moest Gerte even slikken. ‘Je weet gewoon dat heel veel mensen hulp nodig hebben en gebaat zouden zijn bij een training. Ook had een collega van me net een heel heftig geval van huiselijk geweld in haar caseload gekregen. ‘Wat moet ik hier nu mee doen?’, vroeg ze mij. Ik werk ook bij een organisatie die leerstraffen oplegt aan minderjarigen, en die waren al heel fanatiek bezig met videobellen. Ze hadden allerlei tips en ik dacht: als zij het kunnen, moeten wij het toch ook kunnen? Die heftige cliënt, daarmee zouden mijn collega en ik dit gaan proberen.’

We konden hiermee gewoon niet wachten tot na de coronacrisis

Overleg met de Officier van Justitie

Eerst moest ze zorgen dat een training geven aan deze man en zijn vrouw überhaupt een mogelijkheid zou zijn. Ze belden met de Officier van Justitie (OvJ) en vroegen om een voorwaardelijk sepot, met verplichte behandeling, training en toezicht. De OvJ ging akkoord en Gerte en haar collega konden aan de slag. “Dit was zo’n heftig verhaal, we konden ook echt niet wachten tot na de coronacrisis. Gelukkig zag de OvJ dat ook.” Ze maakten een afspraak met de cliënt om te gaan videobellen. “Die man en zijn vrouw hadden een contactverbod van 90 dagen, maar ik wilde hen per se samen zien. Dus in samenwerking met de politie hebben we voor elkaar gekregen dat ze naast elkaar op de bank zaten, na elkaar 30 dagen niet gezien te hebben. Dat was natuurlijk voor iedereen vreemd, maar het ging.”

Focus op time-out

Een training kent 12 sessies, exclusief het voorgesprek, de tussenevaluatie en de eindevaluatie. Gerte: “Dat voorgesprek en die evaluaties doe ik het liefst samen met de partner. Ik wil weten in hoeverre afspraken worden nagekomen, en daar begin ik in het voorgesprek al mee. Ook bij deze twee mensen heb ik afspraken gemaakt, met name over de time-out: waaraan merk je dat jij boos wordt, waaraan merk je dat de ander boos wordt en hoe bepaal je dat je een time-out neemt? Wat ga je doen tijdens die time-out, en wat gaat je vrouw doen? Wat doe je als de time-out voorbij is, hoe start je het gesprek weer op? Dit is voor veel mensen nieuw: niet doorgaan met elkaar het bloed onder de nagels vandaan halen, maar even uit elkaar en het op een andere moment uitpraten. Voor veel partners is het lastig om het vertrouwen te hebben dat de ander terugkomt na een time-out. Vandaar dat er duidelijke afspraken moeten komen, zodat de situatie veilig blijft, voor hen en voor de kinderen. We zetten daarom alles op schrift. Hoe concreter die afspraken zijn, hoe beter het is.”

Gerte vindt het fijn dat ze bij deze mensen nu al in actie kan komen en hen kan begeleiden. “Doordat de training is opgestart, hebben wij als reclassering veel beter zicht op het verloop van de relatie en het voorkomen van agressie. Nu kunnen we samen toewerken naar steeds meer contact tussen de partners. Voor nu is afgesproken dat meneer eerst twee blokken van de training volgt, dan doen we met hem en zijn vrouw de tussenevaluatie en dan kijken hoe we het contact tussen hen kunnen uitbreiden. In de tussenevaluatie wordt het delict uitgebreid geanalyseerd, zodat de spanningen hieromtrent wat meer uit de lucht kunnen. Het schrijnende in deze situatie dat mevrouw PTSS heeft, maar er start nu geen behandeling. Door samen met hen de time-out door te nemen en samen een training te volgen over lichaamssignalen en hoe je deze spanning afbouwt, is mevrouw ook actief bezig om conflicten minder op te zoeken.”

Het is wat minder efficiënt dan we gewend zijn

Drukker dan ooit

Gerte is drukker dan ooit. “Sowieso geef ik groepstrainingen nu aan mensen een-op-een dus dat kost meer tijd. Ook heb je veel contact met je cliënten omdat er toch veel vragen zijn over hoe alles nu online gebeurt. En alles moet natuurlijk telefonisch. Waar je voorheen even naar je collega liep met een vraag, moet je nu in de telefoon klimmen. Het is wat minder efficiënt dan we gewend zijn.”

Ook haar werk voor de Reclasseringsacademie heeft een extra dimensie gekregen. Gerte: “We hebben veel overleg over het online maken van trainingen: bij welke trainingen kan dat wel en welke zijn daar niet geschikt voor, en wat doen we dan met die trainingen? Ook zijn er veel reclasseringswerkers die collega’s gaan bijstaan en dus nieuwe dingen moeten leren. Hoe kun je collega’s zo trainen dat ze van adviseurswerk naar toezicht kunnen overstappen? Daarvoor zijn we nu veel trainingen aan het herschrijven.” Vindt ze deze periode zwaar? “Het is allemaal enorm wennen, voor onze cliënten en voor ons, maar als je maar creatief blijft en denkt in oplossingen, dan komt het helemaal goed.”

Herstart reclassering

Hollen, stilstaan en een stevige ambitie: de uitdagingen van een jaar corona bij de reclassering

‘Is dat niet wat overdreven?’, vraagt projectleider Marco de Kok zich in februari vorig jaar nog af. Hij hoorde net dat regiodirecteur Erik Corten als inwoner van ‘brandhaard’ Brabant niet naar een landelijk overleg in Utrecht komt. Ruim een jaar later vertellen Erik en Marco in een videocall over een uitdagend jaar waarin door corona alles anders werd. Ook hun rol binnen de organisatie.

Eerst even terug naar dat overleg van februari 2020. De aanwezigen verbazen zich dan nog over het feit dat al die toch heel belangrijke projecten en andere onderwerpen ‘zomaar’ moeten wijken om het over de mogelijke impact van corona te hebben. Het is kenmerkend voor het toen nog breed gedragen gevoel dat het virus vooral een buitenlandse aangelegenheid was en het hier ‘allemaal wel mee zou vallen’. Erik verwoordt het treffend “We bleven in Nederland met z’n allen toch een beetje als een konijn in de koplampen kijken hoe de pandemie langzaam maar zeker onze kant op kwam.”

Reclasseringswerkers vonden vlot manieren om toch op een veilige manier hun cliënten te spreken

Stroomversnelling

De eerste lockdown die vanaf 16 maart 2020 van kracht ging, bracht alles met een knal in een stroomversnelling. Want ineens moest er van alles geregeld worden. Thuiswerkvoorzieningen, sluiting van de werkstraflocaties en het op een zo veilig mogelijke manier voortzetten van het reclasseringswerk, om maar eens wat

te noemen. “Het was de eerste periode dan ook echt crisismanagement,” licht Erik toe. Het is een tijd van veel onrust en behoefte aan duidelijkheid. Om dat in goede banen te leiden stelt de organisatie een kernteam samen dat besluiten neemt. Inhoudelijk experts adviseren het kernteam en haalden de vragen en ideeën op vanuit de werkvloer. En dat liep gelijk aardig storm.

Creativiteit komt los

Erik en Marco zagen het van dichtbij. Erik: “Niemand wist meer precies wat wel of niet mocht, dus overal werd toestemming voor gevraagd.” Marco vult aan: “Aanvankelijk leek iedereen een beetje lamgeslagen, maar al snel kwam veel creativiteit en initiatief los binnen de organisatie. Een mooi voorbeeld daarvan is dat een aantal werkmeesters ging helpen bij de uitvoering van urinecontroles binnen toezicht.” Reclasseringswerkers vonden vlot manieren om toch op een veilige manier hun cliënten te spreken. “Bijvoorbeeld door een wandeling te maken,” vertelt Erik. “Het was daarbij wel de kunst om de energie en ideeën die vrijkwamen in goede banen te leiden en te zorgen voor een landelijk afstemming. Daarom was het goed dat de besluitvorming bij het kernteam lag.” Soms betekende dat ook dat ideeën of suggesties van tafel gingen. “Bijvoorbeeld een touringcar huren om werkgestraffen met voldoende afstand tot elkaar naar het groepsproject te kunnen brengen. Uit praktisch oogpunt niet slecht bedacht, maar qua uitstraling niet helemaal wat je wilt als organisatie,” licht Erik toe.

Weer vooruitkijken

Nadat in de eerste drie maanden de meeste vragen zijn beantwoord, de meeste ‘brandjes’ geblust en de locaties zijn ingericht op het werken op anderhalve meter ontstaat er in juni ruimte om vooruit te kijken. Algemeen directeur Johan Bac maakt Erik vrij van zijn rol als regiodirecteur zodat hij als landelijk coördinator aan de slag kan voor wat ‘de herstart’ genoemd wordt. Marco krijgt daarin de rol van projectleider. Op het gebied van toezicht en advies blijken de getroffen maatregelen en afspraken tot een zeker niet ideale, maar toch werkbare situatie te leiden. De instroom en voortgang op die ‘producten’ levert geen nieuwe acute problemen op. Qua werkstraffen ligt er medio juni wel een flinke uitdaging, en nog steeds. Want met de minister van Justitie & Veiligheid is afgesproken dat het niveau van de voorraad werkstraffen in december 2021 weer op het niveau van 16 maart 2020 moet liggen, het moment dat de werkstraffen officieel werden stilgelegd vanwege corona. In de praktijk komt die afspraak neer op het moeten doen van zo’n 5000 extra werkstraffen in 2021. Geen kinnesse in coronatijd. Het ministerie stelt hiervoor extra geld beschikbaar, maar is het haalbaar?

Ongeveer de helft van onze externe projecten zit dicht, en het is nog maar de vraag wanneer ze weer opengaan

Tussen hoop en vrees

“Het is leven tussen hoop en vrees,” vertelt Marco daarover. “Want hoewel iedereen bij de werkstraf keihard werkt en een groep nieuwe collega’s is gestart, hebben we ook met tegenslagen te maken. Ongeveer de helft van onze externe projecten zit dicht, en het is nog maar de vraag wanneer ze weer opengaan. En de tweede golf en Britse variant maakte alles ook weer ingewikkelder, met name qua vervoer waarbij we moesten besluiten om tijdelijk maximaal twee in plaats van vier werkgestraffen mee te nemen in een busje.” Toch zit de organisatie niet bij de pakken neer. Erik: “We hebben een landelijk acquisiteur werkstrafprojecten aangesteld om onder meer overeenkomsten te kunnen sluiten met landelijke organisaties. Onze projectbeheerders hebben veel nieuwe projecten gevonden maar dat is nog niet genoeg. Daarom doen we er alles

aan om met onze eigen groepsprojecten zoveel mogelijk werkstraffen weg te werken. Met overboeking om uitval op te vangen, langere openingstijden, extra dagen openstelling en het werken in shifts bijvoorbeeld.”

Goed meegenomen

Er is dus ook veel gevraagd van medewerkers het afgelopen jaar. Niet alleen bij de werkstraf, maar ook toezichthouders, adviseurs en de ondersteunende afdelingen. Thuiswerken is daarbij voor velen al langer dan een jaar de norm, waarbij alleen bij echte noodzaak op kantoor gewerkt wordt. Erik en Marco kijken daarom met een goed gevoel terug op de communicatie binnen de organisatie. Erik: “Ondanks dat we met zijn allen ineens op meer afstand stonden zijn medewerkers zo goed als mogelijk meegenomen in de besluitvorming. In het begin ontvingen alle medewerkers daarover wekelijks een corona-update van onze algemeen directeur Johan Bac. Daarin stond naast de praktische informatie vaak ook een persoonlijke noot van hem of bijvoorbeeld een link naar een vlog waarin hij een uitgebreidere toelichting gaf. Later is de frequentie van de corona-update afgeschaald naar eens in de twee weken. Nu doen we het alleen na een persconferentie van het Kabinet. Op ons Digiplein (intranet, red.) kunnen medewerkers per specialisatie de handelingskaders terugvinden met de meest recente afspraken.

Gedeelde smart...

Tijdens het jaar blijkt ook de kracht van het delen van verhalen: Erik: “Onze afdeling Media & Communicatie heeft veel persoonlijke verhalen opgehaald over hoe collega’s het werken in coronatijd ervaren. Met aandacht voor de creatieve oplossingen die collega’s bedachten, maar ook de negatieve kanten. Want zo lang thuis moeten werken kan heftig zijn. Zeker voor collega’s die ineens hun werk moesten combineren met thuisonderwijs of de zorg voor jonge kinderen. En voor alleenstaande collega’s kan het eenzaam zijn. Het delen van verhalen daarover op ons Digiplein en via de updates heeft een belangrijke rol gespeeld bij het gevoel van verbinding en dat we hier met z’n allen mee moeten dealen.”

Vruchten plukken

Hoewel er genoeg uitdagingen blijven, zijn zowel Marco als Erik positief over de toekomst. Marco: “Als je ziet wat we nu allemaal voor elkaar krijgen met constant ‘de rem erop’, laat dat de flexibiliteit en gedrevenheid van onze organisatie zien.” Erik vult aan: “Door corona zijn we met z’n allen gaan nadenken over hoe we dingen beter kunnen organiseren. Met elkaar, ketenpartners en in het contact met cliënten. Ondertussen hebben we wel ervaren dat het niet altijd per se nodig is om elkaar face-to-face te zien. We hebben daarvoor nu ook meer tools in onze gereedschapskist. Na corona kunnen we daar alleen maar de vruchten van plukken.”

Als begin juni 2020 weer werkstraffen uitgevoerd mogen worden, **ziet teamleider Ankie Hammerstein zich in Schiedam voor de schone taak gesteld om als eerste een ‘anderhalvemeter-werkstraflocatie’ in te richten.** Er komt nogal wat bij kijken: hoe lopen de routes, hoe registreer je komst en vertrek van de werkgestraften, waar desinfecteren mensen hun handen, hoe voorkom je dat ze te dicht bij elkaar in de buurt zitten etc. Ze raakt er niet van in paniek. Sterker nog: ze checkt allerlei scenario’s zoals ze die in haar hoofd heeft met collega’s, en maakt Schiedam zo tot een perfecte pilot-locatie.

Erik Corten versterkt per 1 maart 2021 als ‘directeur Operatie’ [de nieuw vormgegeven directie van Reclassering Nederland](#). In die rol blijft hij zich inzetten om de uitdagingen van de coronacrisis in goede banen te leiden en onderhoudt hij hierover contact met het ministerie van Veiligheid & Justitie.

Buurt en bajes

Buurtgericht werken, wat betekent dat nou precies? Willy legt het uit

BUURT & BAJES

In experimenten in de buurt en in de bajes onderzoeken reclasseringswerkers samen met ketenpartners als Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI), de politie, het Openbaar Ministerie en de rechtspraak, als ook met partners uit het sociale domein, zoals gemeenten, veiligheidshuizen, veilig Thuis en wijkteams, nieuwe gezamenlijke werkwijzen om criminaliteit terug te dringen, re-integratie na detentie te bevorderen en zo recidive te voorkomen. De reclassering zette hiervoor in 2019 een programma op dat loopt tot eind 2021. Ook in coronatijd werden deze experimenten zo goed en zo kwaad als het kon, voortgezet.

Nee, thuiswerken is het duidelijk niet voor toezichthouder Willy Topcu. Niet gek ook als je zo overtuigd bent van de meerwaarde van werken in de buurt. “Onmisbaar om echt impact te hebben als reclassering”, vertelt deze ruim ervaren Haagse buurtpionier. Dus ondanks dat corona de zaken er niet altijd eenvoudiger op maakt, is Willy nog altijd zoveel mogelijk op pad in ‘zijn’ Zuiderparkbuurt. Hoe pakt hij de zaken aan?

In het Haagse buurtexperiment waarin Willy leerprocesbegeleider is, onderhoudt hij met zijn reclasseringscollega's nauw contact met organisaties in de wijk: uiteraard met politie en gemeente, maar ook sociale welzijnsorganisaties, buurthuizen en woningbouwverenigingen. “Op kantoor hoor je alleen het verhaal van de cliënt, maar dat is te eenzijdig. Je mist dan wat zijn gedrag doet met zijn omgeving. Door in de buurt te werken krijg je daar meer gevoel bij. Dan spreek je de buurvrouw die 's avonds niet meer naar buiten durft omdat ze bang is voor een straatroof. Dan hoor je van de wijkagent hoe iemand zich op straat gedraagt. Of vertelt een jongerenwerker welke invloed je cliënt heeft op andere jongens in de wijk. Maar je kunt ook zien waar kansen liggen voor positieve beïnvloeding door personen of organisaties in de buurt. Dat levert onmisbare inzichten op. Want elke ‘krachtwijk’ heeft zijn eigen miniproblematiek. En die is van grote invloed op iemands draaglast en draagkracht.”

Het is geen kwestie van iemand in de gevangenis zetten en niets doen

Afstraffen

Wanneer je op die manier je voelsprietten hebt uitstaan kan daar ook uit blijken dat iemand een te grote negatieve impact te heeft op zijn wijk “Als iemand dan weer opgepakt wordt, moet je ook durven zeggen: deze jongen moeten we afstraffen. Als hij van straat is kunnen we acht of negen andere jongens helpen. En je kunt daarmee ook een signaal afgeven aan de meelopers.” Het tekent de nuchtere kant van Willy. Maar vergis niet, hij is geen hardliner die graag mensen in de bak ziet verdwijnen, integendeel. “Vanuit detentie moet je vervolgens wel gelijk aan de slag. Het is geen kwestie van wegzetten en niks doen.” Liever ziet Willy het helemaal niet zover komen en zou hij veel meer aan preventie doen.

Wat dat betreft biedt PGA ofwel persoonsgebonden aanpak een mooie basis om op voort te bouwen. Willy: “Wij experimenteren in deze werkwijze samen met de politie, OM, gemeente en welzijnsorganisaties. Op basis van gezamenlijke informatie maken we vooraf een plan voor de jongens waarvan we weten dat ze verkeerd bezig zijn, maar nog niet zijn opgepakt. Bijvoorbeeld als we signalen hebben dat iemand ‘van buiten’ aan het dealen is in de wijk. Loopt die tegen de lamp, dan ligt er een plan klaar waar naast interventies op de nodige leefgebieden bijvoorbeeld ook meteen een locatieverbod voor die wijk in zit. Zo kunnen we heel snel en effectief handelen.”

Achilleshiel

Hoewel Willy blij is met deze aanpak zou hij eigenlijk al eerder aan de slag willen gaan. “Bij ons werkt het helaas nog zo dat iemand eerst moet verdrinken voordat wij een reddingsboei gooien.” Dat is wat mij betreft de achilleshiel van ons werk en ik hoop dat we als organisatie daar meer in gaan doen. Want je kunt het vaak al ver van tevoren zien aankomen dat het met iemand dreigt mis te gaan. Tenminste, als je aanwezig bent in de wijk en goed contact hebt met politie en sociale organisaties die daar actief zijn.”

Zo schep je onderling vertrouwen en gun je elkaar sneller iets

Relaties opbouwen

Het hele buurtwerken valt of staat dus bij de relaties die je hebt met je omgeving. “Tja, relaties zijn net als auto’s, die moet je goed onderhouden. We hebben het netwerk hier goed op orde omdat we er veel in hebben geïnvesteerd en omdat we met elkaar blijven communiceren. Dus ook af en toe gewoon op de koffie gaan, informeren hoe het gaat en je behulpzaam opstellen. Zo schep je onderling vertrouwen en wil je elkaar sneller wat gunnen.”

Maar voordat je relaties kunt gaan onderhouden, moet je ze natuurlijk wel eerst opbouwen. “Toen we hier jaren geleden begonnen wisten onze partners nauwelijks wat wij deden”, vertelt Willy. “De politie was ook echt niet altijd even blij met ons. Waren ze maanden bezig geweest om iemand opgepakt te krijgen, zagen ze die persoon na één gesprek met de reclassering weer buiten met een schorsing.” Inmiddels heeft de reclassering een goede positie. Maar dat ging niet vanzelf. “Je moet eerst goede werkrelaties opbouwen en vooral samen resultaten behalen. Dat kost gewoon tijd.” Als man van mooie metaforen verduidelijkt Willy: “Vergelijk het met een cake bakken: als die een uur op 200 graden moet, kun je niet zeggen: oh ik doe het wel een half uur op 400 graden.”

Eigen ‘miniproblematiek’

Maar ja, voorlopig ontkomt Willy er ook niet aan om grotendeels vanuit huis te werken. En als vader van een twee jonge kinderen komt hij daarin soms zijn eigen miniproblematiek tegen. “Laatst viel de wifi hier uit. Het leek wel of er een derde wereldoorlog was uitgebroken”, verzucht hij. Het moge duidelijk zijn: Willy is er klaar voor om snel weer fulltime aan de slag te gaan in de wijk.

Reclasseren in coronatijd: adviseur in de gevangenis Tineke doet het zo

Ook het werken in de bajes ging door in coronatijd. hoewel veel reclasseringswerkers de gevangnissen zeer beperkt of niet in mochten, wisten ze toch zoveel mogelijk contact te houden met de bajes en hun cliënten daar. Tineke vertelde hoe zij dat deed in de eerste lockdown van 2020.

Werken in coronatijd: Zo doet Eveline het bij ZSM

ZSM is een samenwerkingsvorm van justitiële organisaties om verdachten van een strafbaar feit een zo passend mogelijke straf te geven. Een gang naar de rechter duurt vaak lang en is daardoor niet altijd de beste optie voor een verdachte. Zeker in gevallen waarbij de bewijslast heel hoog is en de aard van het delict gepaard gaat met veel andere problemen. Zoals bijvoorbeeld schulden of huiselijk geweld. Aan de ZSM-tafel beoordelen reclassering, openbaar ministerie, politie, de raad voor de kindbescherming, slachtofferhulp en Halt zo snel mogelijk welke straf passend en effectief is en of de straf bijvoorbeeld met bijzondere voorwaarden kan worden afgedaan of dat een zaak wel een rechtsgang nodig heeft. Eveline vertelt hoe zij haar werk aan de ZSM-tafel deed in coronatijd.

Thuiswerken

Werken in coronatijd: coördinator ICT Servicedesk Shaheed doet het zo

Thuiswerken in coronatijd

Reclasseringswerkers, trainers, managers, directie, ondersteunende stafdiensten; iedereen komt in maart 2020 tijdens de eerste lockdown thuis te werken. En dat betekende nogal wat voor medewerkers in hun persoonlijke levens. In een serie verhalen en blogs deelden we hun eerste ervaringen.

Shaheed is coördinator van de ICT Servicedesk van Reclassering Nederland en doet zijn werk nu al twee weken aan zijn keukentafel. Samen met zijn team zorgt hij ervoor voor dat medewerkers van de reclassering ondersteuning krijgen bij alles wat met ICT te maken heeft. En omdat er noodgedwongen ineens meer collega's dan ooit moeten thuiswerken was het enorm druk. "Het lijkt erop dat we de piek nu wel hebben gehad, gelukkig maar."

"Op 13 maart besloten we dat alle Servicedesk medewerkers vanuit huis gingen werken", vertelt Shaheed. Iedereen stelt zich positief op en zet de schouders eronder. Shaheed: "Respect, want degenen met kinderen thuis moeten veel bordjes hooghouden. Dat kan pittig zijn, maar tegelijkertijd krijg ik ook terug dat het wel prettig is dat ze geen reistijd meer hebben. Hulde ook aan de collega's die hun roostervrije dag hebben opgeofferd om al het extra werk op te kunnen vangen. Dat is zeer welkom, want het werken vanuit huis kan prima, maar heeft wel een beperking ten opzichte van de normale situatie."

We moeten veel meer telefonisch uitleggen

Stapje voor stapje

Shaheed licht toe: "Op kantoor kunnen we met Teamviewer meekijken op het scherm van een collega die een hulpvraag heeft en het ook op afstand even overnemen. Nu kan dat maar beperkt. Dat betekent dat we veel meer telefonisch moet uitleggen. Stapje voor stapje. Daardoor duurt het soms wel drie tot vier keer zo lang

als normaal om een 'call' af te handelen." Lastig, in een periode waarin onder andere net de ondersteuning voor Internet Explorer was gestopt, veel collega's nog noodzakelijke systeemupdates moesten doen en er collega's langer dan verwacht moesten wachten op nieuwe licenties voor de thuiswerksoftware.

Uitgeblust op de bank

Voor Shaheed en zijn team was het dus alle zeilen bijzetten de afgelopen weken. "Gelukkig is iedereen gezond gebleven. Ik ook, alhoewel ik na anderhalve week wel merkte dat ik moe begon te worden. Best wel stressvolle dagen van 10 uur, en zodra ik m'n laptop dichtklapte meteen aan de bak met eten koken en de zorg voor onze twee kleintjes van 1 en 2 jaar." Shaheeds vrouw heeft een vitaal beroep, dus de kinderen kunnen nog wel naar de opvang. "Maar als de kinderen op bed lagen, zaten we allebei uitgeblust op de bank. Daarom probeer ik het waar mogelijk nu bij dagen van 8 uur te houden, zodat ik wat meer tijd voor m'n vrouw en kinderen heb. En ik kijk ook niet meer alle actualiteiten- of praatprogramma's 's avonds. Dat doet toch wat met je."

1 april kon ik niet ongemerkt voorbij laten gaan

Checken of we elkaar goed begrepen

Hoewel Shaheed zich met laptop en telefoon goed kan redden achter zijn keukentafel, mist hij het 'live' contact met zijn team en de onderlinge humor. Omdat ze zelf van half acht 's ochtends tot half zes 's middags vrijwel constant aan de telefoon zitten om collega's te helpen, communiceren ze deze dagen vooral via de chatfunctie Lync, een groepsapp en e-mail. Voor Shaheed een leerzame ervaring. "Het was even wennen voor ons, want bij communicatie via tekst hoor je geen intonatie of emotie en we formuleerden soms erg kort door de bocht. Dan moesten we nog even checken of we elkaar echt goed begrepen hadden. Nu doen we dat beter." Inmiddels is ook Webex, een nieuwe veiliger functionaliteit voor videobellen, beschikbaar gekomen voor medewerkers binnen de justitieketen. Een week geleden testte Shaheed het met zijn team. Op 1 april om precies te zijn. "Ja die datum kon ik natuurlijk niet onbenut laten."

Kwart voor acht stuurde hij een bericht dat ze elkaar een kwartier later zouden zien in een test met beeldbellen. Dat gaf behoorlijk wat onrust bij een aantal collega's, die er qua uiterlijk nog niet helemaal klaar voor waren om voor de camera te gaan zitten. Shaheed lachend: "Die wilden toch graag snel nog even wat anders aantrekken, de haren fatsoeneren of een make-upje opdoen. Dus het was een hele opluchting toen ik er een berichtje met '1 April!' achteraan stuurde!"

Mooi moment

Toen ze elkaar later die ochtend voor het eerst weer via het beeldscherm zagen en hoorden was dat toch een mooi moment. Shaheed: "Het was leuk om elkaar zo weer even te horen en te zien. En niemand weet natuurlijk hoe het gaat lopen, maar ik hoop van ganser harte dat we elkaar over niet al te lange tijd weer in levende lijve mogen begroeten."

De ups en downs van het thuiswerken

Reclasseringsadviseur en blogger Esther Vroegop verwoordde goed hoe dubbel de thuiswerksituatie door vele reclasseringswerkers wordt ervaren: de voordelen van het minder reizen en meer tijd hebben voor de kinderen of hobby's enerzijds, maar anderzijds ook hoe werk en privé soms wel heel lastig te scheiden zijn wanneer een cliënt ineens je huiskamer 'in' komt. Neem een kijkje in het thuiswerklevens van adviseur Esther.

Bijzonder verhaal

Hoe een werkgestrafte het schopte tot werkmeester: “Het kan echt”

David is werkmeester en begeleidt werkgestrafte in een Staatsbosbeheerproject in Almere. Een baan die hem op het lijf geschreven is, maar het mag op zijn minst verbazingwekkend genoemd worden dat hij die baan heeft. Nog geen twee jaar geleden was David namelijk zélf een werkgestrafte. “Ik ben van ver gekomen.”

Al als kleine jongen krijgt David het thuis zwaar te verduren. De dood van zijn zusje grijpt zijn ouders zo aan, dat ze hun heil zoeken in de drugs. David wordt dan weer verwaarloosd, dan weer getreiterd, dan weer geslagen. Op zijn 13e houdt hij het voor gezien en besluit zonder geld of kleren te vertrekken. De prostituees aan de Zeedijk in Amsterdam nemen hem een half jaartje onder hun hoede – “ze vonden me wel schattig geloof ik” - en daarna slaapt hij soms een tijdje bij bekenden, soms onder een brug. “Ik at uit de vuilnisbakken bij de McDonalds, want dat eten was vaak nog helemaal verpakt.”

Drugs gebruiken en dealen

Via een baantje bij een coffeeshop waarvoor hij softdrugs levert bij klanten, komt David zelf ook in het circuit terecht. “Ik gebruikte echt veel. Op mijn dieptepunt rookte ik coke en gebruikte ik een liter GHB per maand. En ik dealde heel fanatiek.” Met het geld dat hij verdient, besluit hij op zoek te gaan naar woonruimte. Hij leert een Surinaamse man kennen die werkt met moeilijk opvoedbare kinderen, en trekt bij hem in. David: “Die man heeft denk ik mijn leven gered. Ik betaalde hem huur, maar hij betaalde voor alle maaltijden. Aan de eettafel in zijn huis hebben we de mooiste gesprekken gehad, en langzaam maar zeker kreeg hij mij op het rechte pad.” David koopt een huis en krijgt een baan bij de Fyra treindienst. Hij ontmoet Sandra, zijn grote liefde, en het leven lijkt hem toe te lachen.

Oude trauma's uit het verleden speelden me nog altijd parten

Toch de mist in

Maar schijn bedriegt. David: "Fyra ging failliet, ik kwam thuis te zitten zonder werk, kon mijn hypotheek niet meer betalen en verloor mijn huis. Oude trauma's uit het verleden speelden me nog altijd parten, ik bleek heftig ADHD te hebben en was bezig met de drugs te stoppen. Laten we zeggen dat mijn lontje niet bijster lang was." En dat bleek in de zomer van 2018. David voer met zijn bootje in Almere, iemand vond dat hij te hard ging en gooide een emmer water in Davids boot. David ging verhaal halen, werd gebeten door de herdershond van de man en gaf die hond een tik. De man vloog hem aan, drukte zijn keel dicht en David sloeg hem van zich af. "Tachtig uur werkstraf kreeg ik. Zó onterecht vond ik dat."

Via vrijwilligerswerk een vaste baan

Dat merkte ook werkmeester Ruud, bij wie David terecht kwam. "We hebben de nodige gesprekken gevoerd over zijn gebrek aan motivatie. Maar in de loop van de weken ging er een knop om, en aan het eind van zijn werkstraf vroeg hij zelf of hij mocht blijven, als vrijwilliger. We zagen wat voor jongen het was, hoe hij gegroeid was, en hebben hem die kans gegeven."

En daar bleef het niet bij. Via de Participatiewet kon David solliciteren op de functie van werkmeester, en die kreeg hij. Ruud: "David is nu met zijn eerste jaarcontract bezig, maar ik ga me er hard voor maken dat hij blijft. De manier waarop hij met de werkgestraften omgaat, is mooi om te zien. Het gaat hem allemaal heel natuurlijk af."

David zelf ziet zijn toekomst hoopvol tegemoet: "Ik heb een intensief traject doorlopen om met de trauma's uit mijn jeugd om te leren gaan, en binnenkort begin ik met de vier jaar durende opleiding Sociaal Maatschappelijke Dienstverlening. Daarbij vind ik mijn baan geweldig: vijf jaar lang heb ik thuisgezeten, een uitkering gehad, me nutteloos gevoeld. Nu doe ik mooi werk, word ik gewaardeerd door collega's en heb ik elke ochtend iets om mijn bed voor uit te komen. Soms komt er een werkgestrafte voorbij in wie ik iets van mijn oude ik herken, en dan probeer ik diegene op weg te helpen. 'Er is geen schande in hulp vragen', zeg ik dan. Als je vervolgens hoort dat zo iemand zich heeft gemeld bij de Waag (ambulante forensische geestelijke gezondheidszorg, red.), dan word ik daar blij van. Ja, ook al word je – zoals ik dat bij mezelf zie – geboren als crimineel, je kunt het gewoon schoppen tot werkmeester bij de reclassering. Het kan écht."

In de media 2020

De media weten ons goed te vinden, wat ons de mogelijkheid geeft onze standpunten duidelijk te maken en ons verhaal uit te dragen. We lichten een paar bijzondere media-optredens van afgelopen jaar uit.

1. Door de coronacrisis lagen de werkstraffen enige tijd stil. In april 2020 was de reclassering aan het onderzoeken welke activiteiten op korte termijn weer zouden kunnen. “We moeten de anderhalvemeterwerkstraf introduceren”, zei Johan Bac tegen de NOS: <https://nos.nl/artikel/2330840-rechtspraak-en-reclassering-maken-zich-op-voor-herstart.html>

2. De reclassering moest in coronatijden een grote groep gedetineerden van enkelbanden voorzien. Om besmettingen in de gevangenis te voorkomen besloot minister Dekker dat zij het laatste deel van hun straf thuis mochten uitzitten met een enkelband. De Volkskrant schreef er een reportage over: <https://www.volkskrant.nl/nieuws-achtergrond/cool-door-corona-naar-huis-met-een-enkelband~bo524624/?referrer=https%3A%2F%2Fwww.google.nl%2F>

3. Zorg en Welzijn liep een dag mee met Vincent de Noord, toezichthouder in Rotterdam. Het recht op een tweede kans is het uitgangspunt van zijn werk. ‘Ik steek een hand uit, ze kunnen hem aanpakken of niet.’ <https://www.reclassering.nl/actueel/verhalen/een-dag-uit-het-leven-van-een-toezichthouder-ik-weet-waar-deze-jongeren-vandaan-komen>

foto: Bas Losekoot

4. In de zomer werden de werkstraffen weer hervat. Reclassering Nederland ging naarstig op zoek naar extra projecten om de opgelopen achterstanden weg te werken. De Volkskrant maakte een reportage in de tuin van de voedselbank in Boxtel waar werkgestraffen weer aan de slag gingen: <https://www.volkskrant.nl/nieuws-achtergrond/werkstraffen-weer-opgepakt-na-coronastop-even-mijn-openstaande-uren-afmaken~bd81eb45e/>

5. “Gebruik de coronacrisis om de situatie in het strafrecht veel efficiënter aan te pakken. Handel meer zaken af zonder rechter en gebruik technische hulpmiddelen.” Die oproep deed Johan Bac op [LinkedIn](#) en resulteerde in een bijdrage door RTV Utrecht: <https://www.rtvutrecht.nl/nieuws/2040983/directeur-van-reclassering-nederland-gebruik-coronacrisis-om-vastlopend-rechtssysteem-te-verbeteren.html>

6. Pedojagers, die het gemunt hebben op pedofielen, verhogen juist het risico op kindermisbruik, waarschuwt Reclassering Nederland. Het is gevaarlijk om pedofielen te isoleren of te ontmaskeren: <https://nos.nl/artikel/2356713-reclassering-pedojagers-kunnen-risico-op-kindermisbruik-juist-vergroten.html>

Reclassering Nederland in de Social Media

Met het delen van onze verhalen krijgen we een steeds groter bereik met onze social media kanalen. De volgersgroep van LinkedIn steeg dit jaar gestaag verder en met het starten van een Instagramaccount wisten we een nieuwe doelgroep aan te boren. Twitter blijkt effectief te zijn voor het delen van onze standpunten. Andere media en experts buiten onze organisatie nemen standpunten over en vergroten daarmee het draagvlak voor onze organisatie. Op YouTube komt een steeds grotere verzameling vlogs en video's die ons werk laten zien in beeld en geluid.

LinkedIn-verhaal: Beter werken dan zitten

Mensen die hun boete niet betalen, moeten niet de cel in maar een werkstraf krijgen. Met die boodschap stond Johan Bac afgelopen jaar in de Volkskrant, waarin hij pleit voor een werkstraf als vervanging voor korte celstraffen. Hij krijgt bijval van enkele politieke partijen en de wetenschap. "Een celstraf leidt vaak tot wat we noemen detentieschade: iemand verliest zijn huis of zijn baan, en een gevangenisstraf heeft consequenties op sociaal vlak. Een werkstraf is goedkoper, heeft minder negatieve gevolgen en leidt tot minder recidive."

<https://www.linkedin.com/feed/update/urn:li:activity:6684459867924684800>

Tweet Harco Bergman

Door de coronacrisis kwam de werkstraf enige weken stil te liggen en ook daarna konden we minder mensen plaatsen vanwege de anderhalvemetermaatregel. We zijn dus op zoek naar nieuwe en grote projecten om zo toch zoveel mogelijk mensen hun werkstraf te kunnen laten doen. Staatsbosbeheer is zo'n groot project waar jaarlijks vele werkgestraften aan de slag kunnen. Boswachter Harco Bergman werkt al bijna 25 jaar met werkgestraften van de reclassering en pleit voor uitbreiding naar meer Staatsbosbeheer locaties. "Ik heb nog nooit een incident meegemaakt. Bij mij werken ze zich zonder klagen in het zweet."

<https://twitter.com/ReclasseringNL/status/1331169783199436802?s=20>

Weergaven	13.695
het aantal keren dat mensen deze tweet op Twitter hebben gezien	
Totaal aantal interacties	709
het aantal keren dat mensen een interactie zijn aangegaan met deze tweet	
Media-interacties	383
aantal getelde clicks op uw media, voor video, Vines, Gif's en afbeeldingen	
Uitklappen van details	142
het aantal keren dat gebruikers de details over deze tweet hebben bekeken	
Clicks op links	81
clicks op een URL of Card in deze tweet	
Vind-ik-leuks	62
het aantal mensen dat deze tweet leuk vindt	
Clicks op profiel	26
het aantal clicks op uw naam, @gebruikersnaam of profiel foto	

Reclassering pleit voor vervangende werkstraf in plaats van korte celstraf

reclassering.nl • Leestijd: 2 minuten

555 • 29 commentaren

Reclassering Nederland @ReclasseringNL · 18 nov. 2020

Ook wij zijn geen voorstander van uitbreiding van het taakstrafverbod. Lees hier ons advies aan ministerie J&V, waarin we vorig jaar al uitlegden waarom een taakstrafverbod onnodig beperkend werkt: bit.ly/advies_tsv

Pointer (KRO-NCRV) @pointer_kroncrv · 18 nov. 2020

Het kabinet wil dat rechters verboden wordt om een taakstraf of een geldboete op te leggen voor daders van geweld tegen hulpverleners. Dit moet voortaan bestraft worden met een celstraf. Rechters zijn daar geen voorstander van: demonitor.kro-ncrv.nl/artikelen/rech..

1 22 36

Tweet Taakstrafverbod

In november van 2020 werd, door geweld tegen hulpverleners en politie, de roep om uitbreiding van het taakstrafverbod weer courant. Wij zijn geen voorstander van dit taakstrafverbod, omdat het aan rechters is om de strafmaat te bepalen en niet aan de politiek. In meerdere tweets hebben we onze mening duidelijk gemaakt.

<https://twitter.com/ReclasseringNL/status/1329123503287668738?s=20>

Weergaven het aantal keren dat mensen deze tweet op Twitter hebben gezien	23.279
Totaal aantal interacties het aantal keren dat mensen een interactie zijn aangegaan met deze tweet	200
Uitklappen van details het aantal keren dat gebruikers de details over deze tweet hebben bekeken	97
Vind-ik-leuks het aantal mensen dat deze tweet leuk vindt	36
Clicks op links clicks op een URL of Card in deze tweet	35
retweets het aantal keren dat mensen deze tweet hebben geretweet	22
Clicks op profiel het aantal clicks op uw naam, @gebruikersnaam of profielfoto	9
Antwoorden antwoorden op deze tweet	1

Instapost over Linda en Jim

Soms maakt een cliënt zoveel indruk op je, dat je hem nooit meer vergeet. Of dat je zelfs contact houdt ook nadat het toezicht is geëindigd. Zo ging dat ook bij toezichthouder Linda, die na jaren nog altijd af en toe afspreekt met haar oud-client Jim. "Hij zei altijd dat hij het ver zou schoppen, en ik ben trots als ik zie dat hij dat ook waargemaakt heeft."

<https://www.instagram.com/p/ClnI8snBV-L/?igshid=ym4sq7sabbwi>

Reclassering Nederland
25.416 volgers
5 mnd • Bewerkt •

De drillrapscene is door het geweld eromheen steeds vaker in de media. Toezichthouder **Mark Spekman** dook uit interesse in dit onderwerp. Al gauw kreeg hij cliënten die zich begeven in deze drillrapscene. Door met ze te levelen probeert Mark op een positieve manier het leven van deze rappers te beïnvloeden en ze op het rechte pad te krijgen. Bijvoorbeeld door ze juist te bewegen naar de commerciële muziek. Mark: 'Ik denk in kleine stapjes, maar als ik groot mag denken en aangeven wat ik hoop? Dan is dat dat ik ooit een nummer van hen langs hoor komen op 3FM.'

Reclasseren in de drillrapscene: "Ik ben heel tevreden met kleine stapjes"

reclassering.nl • Leestijd: 5 minuten

235 • 16 commentaren

Interessant Commentaar

Spontane weergaven: 13.165 weergaven Statistieken weergeven

LinkedIn-verhaal: Reclasseren in de drillrapscene

De drillrapscene is door het geweld eromheen steeds vaker in de media. Toezichthouder **Mark Spekman** probeert te levelen met deze rappers en op een positieve manier hun leven te beïnvloeden. Bijvoorbeeld door ze juist te bewegen naar commerciële muziek. Mark: 'Ik denk in kleine stapjes, maar als ik groot mag denken en aangeven wat ik hoop? Dan is dat dat ik ooit een nummer van hen langs hoor komen op 3FM.'

<https://www.linkedin.com/feed/update/urn:li:activity:6725026464888094720>

YouTubekanaal ReclasseringNL: Adviseur Nadine

Het advieswerk van de reclassering wordt vaak onderbelicht in de media. Het laat zich ook moeilijker vastleggen in verhalen of op beeld. Nadine laat met deze YouTubevideo zien dat het wel kan. Ook op haar Instagram-account weet zij onze adviestaak heel goed en interessant uit te leggen aan het gewone publiek.

<https://youtu.be/CW-VgoXIJUk>

Balans per 31 december 2020

	2020 € (x1.000)	2019 € (x1.000)
Vaste activa		
Immateriële vaste activa	239	440
Materiële vaste activa	11.840	11.156
Totaal vaste activa	12.079	11.596
Vlottende activa		
Vorderingen	3.848	5.593
Liquide middelen	44.337	31.607
Totaal vlottende activa	48.185	37.200
TOTAALACTIVA	60.264	48.796

Eigen vermogen	12.661	12.661
Voorzieningen	8.136	8.651
Kortlopende schulden	39.467	27.484
TOTAALPASSIVA	60.264	48.796

Exploitatierkening 2020

	2020	2020 Begroting	2019
	€ (x1.000)	€ (x1.000)	€ (x1.000)
Baten			
Subsidie Ministerie van Justitie en Veiligheid	149.528	154.538	150.354
Overige overheidsbijdragen	2.285	2.306	2.362
Overige baten	8.402	8.353	8.534
Totaal baten	160.215	165.197	161.250
Lasten			
Personele lasten	127.869	129.812	128.330
Afschrijvingen	2.847	3.068	3.345
Huisvestingslasten	9.372	9.037	8.761
Overige instellingslasten	6.791	7.997	6.555
Projectbestedingen	13.337	15.286	13.346
Totaal lasten	160.216	165.200	160.337
Resultaat uit reguliere bedrijfsvoering	-1	-3	913
Financiële baten/lasten			
Rentebaten en soortgelijke opbrengsten	2	3	9
Rentelasten en soortgelijke kosten	-1	-	-5
Exploitatieresultaat	0	0	917
Voorstel Resultaatsbestemming (verwerken in algemene reserve)	-	-	917

Productiecijfers 2020

	Realisatie t.o.v. planning	Aandeel van het totaal
Kerntaken		
Lumpsumfinanciering	100%	21%
Plaatsing Forensische Zorg	151%	2%
Totaal Toezicht	101%	55%
Werkstraf	51%	12%
Justitieel Casemanagement	169%	< 1%
Gerealiseerde productie	90%	90%
Bij : gefinancierde onderproductie		10%
Totaal	100%	100%

	Realisatie 2020	Realisatie 2019
Toezihten		
Toezihtniveau 1	4.583	5.753
Toezihtniveau 2	11.446	11.347
Toezihtniveau 3	2.010	1.930
COSA	103	131
Electronische controle	1.507	1.970
Toezihten totaal	19.649	21.131

Werkstraffen	15.019	28.373
Justitieel Case Management	1.129	1.192

Feiten en cijfers 2020

Hoeveel werkgestraften begeleidt Reclassering Nederland jaarlijks? Hoe vaak adviseren wij justitie en gevangeniswezen over verdachten en veroordeelden? Hoeveel toezichten voeren wij uit? Enkele cijfers en feiten uit 2020 op een rij.

Reclasseringstaken

Corona had impact op ons werk; we lagen een paar maanden bijna stil en de maatregelen in de gehele strafrechtketen hadden impact op ons werk. Dat zie je duidelijk terug in de cijfers van onze totale productie. Het aantal toezichten nam af met 6%, het aantal adviezen met 7% en de werkstraffen hadden het meest onder de lockdown te verduren; een afname van 47%. Overigens worden deze werkstraffen door genomen maatregelen inmiddels weer flink opgeschroefd om de achterstanden weg te werken. Dat zal zichtbaar worden in de cijfers van 2021.

Bezoek na arrestatie

553

Advies

24.191

Toezicht

15.395

Gedragstraining

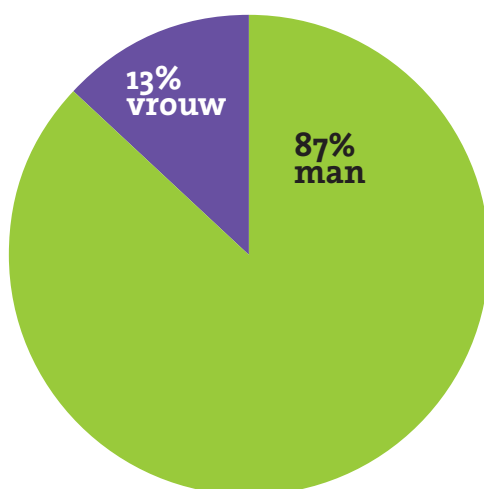
287

Werkstraf

15.169

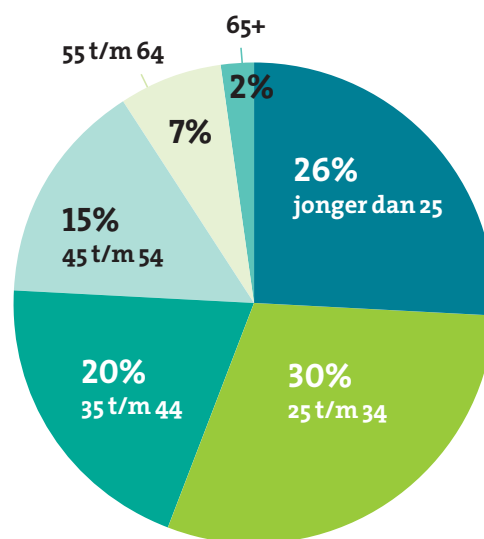
Verdeling man/vrouw

In 2020 bestond het aantal cliënten van Reclassering Nederland voor 87% uit mannen en voor 13% uit vrouwen.

Leeftijd

Meer dan de helft van onze cliënten in 2020 is jonger dan 35 jaar.

Hoofddelict

Van de cliënten van Reclassering Nederland* die een werkstraf of een toezicht opgelegd kregen, pleegde het grootste deel een aan agressie gerelateerd delict tegen personen (31%) of een vermogensdelict (22%), gevolgd door verkeersdelicten (20%) en drugsdelicten (11%).

Agressie tegen personen	31%
Vermogensdelicten	22%
Verkeersdelicten	20%
Drugsdelicten	11%
Vermogensdelicten met geweld	2%
Seksuele delicten	2%
Overige delicten	12%

**Unieke parketnummers van instroom 2020 op toezicht of werkstraf, dus alleen de veroordeelde cliënten.*

Motief voor gepleegd delict

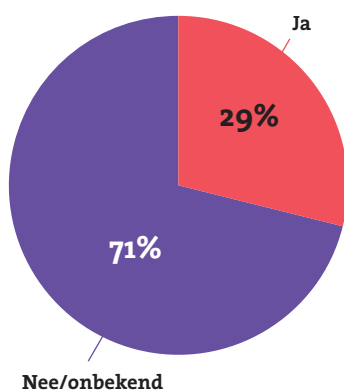
Wat was het motief voor het plegen van het delict waardoor cliënten onder toezicht kwamen te staan of een werkstraf voor moesten uitvoeren bij Reclassering Nederland? Hoe daders komen tot een delict is meestal een complexe samenloop van gebeurtenissen en factoren. We noemen de meest voorkomende aanleidingen om een beeld te geven. De emotionele toestand van de dader (43%), een financiële motivatie (23%) en macht/onmacht (15%) waren in 2020 de meest voorkomende motieven voor het plegen van een delict waarvoor zij in contact zijn gekomen met Reclassering Nederland.

Emotionele toestand	43%
Financiële motivatie	23%
Macht/onmacht	15%
Verslaving, behoeftebevrediging	10%
Rechtvaardigheidsgevoel	10%
Groepsdruk	6%
Seksuele motivatie	4%
Sensatie zoeken	3%
Overige motieven	11%

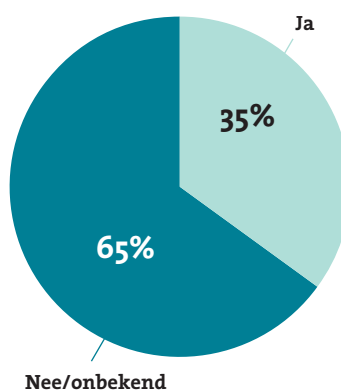
Beïnvloedende factoren en gevolgen

Welke factoren zijn van invloed geweest en heeft het delict tot schade geleid? In 29% van de delicten waren er meerdere daders betrokken en 35% van de delicten werd onder invloed van middelen gepleegd. In 41% van de gevallen was er sprake van materiële schade door toedoen van de daders.

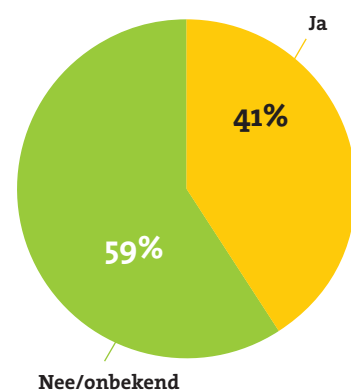
Andere daders betrokken

Onder invloed van middelen gepleegd

Materiële schade

Opgelegde toezichten

Na voorwaardelijke veroordeling

2.806

Schorsing van voorlopige hechtenis

1.881

Penitentiair Programma en/of Elektronische Monitoring (EM)

731

Voorwaardelijke invrijheidsstelling (v.i.)

470

Voorwaardelijk sepot

340

Terbeschikkingstelling (tbs)

182

Plaatsing in een Inrichting voor Jeugdigen (PIJ)

68

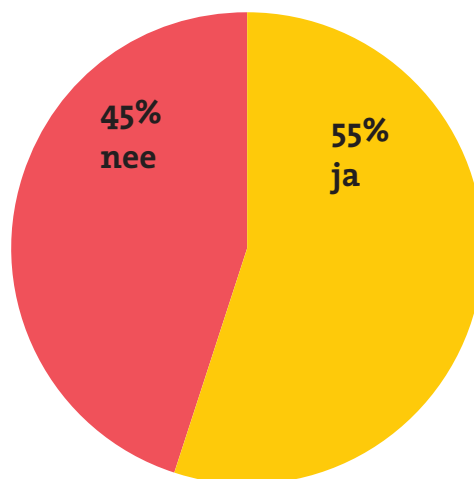
Overig

280

In 2020 kwam het grootste deel van onze cliënten onder reclasseringtoezicht te staan na een voorwaardelijke veroordeling (2.806) of schorsing van de voorlopige hechtenis (1.881). 731 cliënten kwamen onder toezicht van Reclassering Nederland door een Penitentiair Programma en/of Elektronische Monitoring en 470 cliënten door een voorwaardelijke invrijheidsstelling.

Dagbesteding

45% van onze cliënten heeft geen dagbesteding zoals werk, school of bijvoorbeeld vrijwilligerswerk.

Verslag raad van toezicht

De raad van toezicht kwam in 2020 viermaal bijeen voor reguliere vergaderingen. Tevens vonden diverse themabesprekingen en een strategiesessie plaats. De raad laat zich breed informeren, spreekt onder meer regelmatig met de ondernemingsraad en voert jaarlijks een gesprek met de vijf regiodirecteuren.

2020 was onmiskenbaar een bijzonder jaar. De coronacrisis en de maatregelen die in de bestrijding daarvan zijn opgelegd, maakten dat bijzondere aandacht nodig was voor de uitvoering van het reclasseringswerk. De raad van toezicht heeft zich uitgebreid laten informeren over de gevolgen van de maatregelen op het werk van de reclassering en over de herstart van de strafrechtketen. In verband met de maatregelen heeft het jaarlijkse werkbezoek geen doorgang kunnen vinden. Wel heeft de raad van toezicht zich in verschillende gesprekken nader laten informeren over relevante ontwikkelingen. Onderwerpen op het terrein van control en auditing zijn voorafgaand aan behandeling in de raad van toezicht besproken in de vier vergaderingen van de auditcommissie.

In haar strategiesessie heeft de raad van toezicht uitgebreid stilgestaan bij ontwikkelingen in de inrichting en besturing van de stichting. Ontwikkelingen in de organisatie, bijvoorbeeld in het kader van gebiedsgericht werken, teamontwikkeling en zelforganisatie vragen namelijk expliciet en gericht om legitimering en richting naar de toekomst. Om meer rust te brengen in de besturing is verduidelijking nodig van rollen en de lijnstructuur en versterking nodig van het samenspel tussen lijn en staf. De raad van toezicht heeft in dit kader in 2020 ingestemd met wijziging van de directiestructuur. Met de driehoofdige directie zal het reclasseringswerk beter ondersteund kunnen worden en de positie van de stichting versterkt.

Naast de reguliere onderwerpen die de tafel van de raad van toezicht passeren, zoals de begroting, de jaarrekening, de opvolging van de bevindingen uit de management letter, de HKZ-R-certificering, ging in 2020 de aandacht onder meer uit naar media- en communicatiebeleid. De raad onderschrijft de inzet

om steeds vaker sociale mediakanalen in te zetten en zo het publiek voor het werk van de reclassering te winnen, bestaansrecht te veroveren, maar ook mensen te inspireren en publiek verantwoording af te leggen. De raad blijft bij het onderwerp betrokken, bijvoorbeeld waar het gaat om de uitvoering van een positioneringsonderzoek.

De raad van toezicht is verheugd dat in 2020 voor het eerst een meerjarenbegroting is opgesteld, waarmee vanaf 2021 wordt gewerkt. Hiermee is voor het eerst een kwalitatieve doorkijk van meerdere jaren beschikbaar. Met de meerjarenbegroting beoogt de stichting verder vorm te geven aan de wens tot langere strategische lijnen en meer stabiliteit en voorspelbaarheid. De techniek van de meerjarenbegroting waar voor is gekozen veronderstelt een bestaande begroting die telkens aangepast wordt.

Reclassering Nederland werkt intensief samen met de twee andere reclasseringsorganisaties, Stichting Verslavingsreclassering GGZ en Stichting Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering. Met de visie 'Grenzen stellen, krachten benutten' die de minister voor Rechtsbescherming in 2020 aan de Tweede Kamer zond, heeft hij steun voor en vertrouwen in het reclasseringswerk geuit en de positie van de 3RO bekrachtigt als de enige drie wettelijke reclasseringsorganisaties. Tegen de achtergrond van de ruimte die de minister daarbij voor de organisaties biedt om specifieke kracht van de afzonderlijke kracht meer te benutten, heeft de raad gesproken over de toekomstige vormgeving van de samenwerking van de 3RO.

Wisselingen

De raad van toezicht heeft in 2020 afscheid genomen van Pauline Schuyt en Jan Hamming in verband met het bereiken van de maximale zittingstermijn van twee maal vier jaar en van secretaris Corine Hessel. De raad is hen erkentelijk voor hun jarenlange inzet. In 2020 zijn Mardjan Seighali (op voordracht van de ondernemingsraad; per 1 juli 2020) en Pieter Tops (per 1 januari 2021) tot de raad van toezicht benoemd. De raad kijkt met vertrouwen uit naar hun (verdere) bijdrage aan het werk van de raad. Per 1 januari 2021 bestaat de raad van toezicht hiermee uit vijf leden: Liesbeth Spies (voorzitter), Marieke Koek, Tom Groot, Mardjan Seighali en Pieter Tops.

De jaarlijkse zelfevaluatie van de raad van toezicht heeft in de context van de wisselende samenstelling van de raad en de beperkingen door de coronamaatregelen geen doorgang gevonden. De eerstvolgende evaluatie staat gepland rond de zomer van 2021.

Utrecht, mei 2021

Mevrouw mr. drs. J.W.E. Spies
Voorzitter raad van toezicht

Mardjan Seighali werd op voordracht van de ondernemingsraad benoemd tot de raad van toezicht. Als oud unitmanager bij de reclassering is ze na jaren weer 'terug op het honk'. Haar aandacht in de raad gaat onder andere uit naar de onderwerpen diversiteit en inclusie: "Het zou mooi zijn als we konden zeggen 'diversiteit is vanzelfsprekend', maar dat is het niet."

<https://www.reclassering.nl/actueel/nieuws/mardjan-seighali-benoemd-als-lid-van-de-raad-van-toezicht-van-reclassering-nederland>

Pieter Tops versterkt de raad van toezicht met een enorme dosis kennis van ondermijning en criminaliteit rondom drugshandel. "Het grote geld van de drugshandel is enorm aantrekkelijk en trekt veel mensen aan die nou niet meteen geharde criminelen zijn. Om hen uit die wereld te trekken kan de reclassering een belangrijke rol spelen."

<https://www.reclassering.nl/actueel/nieuws/maak-kennis-met-pieter-tops-nieuw-lid-raad-van-toezicht-reclassering-nederland>

Liesbeth Spies

Burgemeester Alphen aan den Rijn

- Voorzitter bestuur Nederlands Genootschap van Burgemeesters
- Voorzitter Raad van Toezicht stichting Alzheimer Nederland
- Voorzitter bestuur vereniging Veilig Verkeer Nederland (is beëindigd op 1 juli 2020)
- Lid bestuur Stichting Carnegie Heldenfonds
- Vice-voorzitter Eipa, European Institute for Public Administration (is beëindigd op 1 oktober 2020)
- Lid van het bestuur van Nationaal Groenfonds
- Lid VNG commissie Bestuur en Veiligheid
- Lid DB en AB Veiligheidsregio Hollands Midden
- Lid Economische Programmaraad Zuidvleugel
- Lid DB en AB Holland Rijnland
- Lid begeleidingscommissie Coronacrisis bij de Onderzoeksraad voor Veiligheid

Marieke Koek

President Gerechtshof Den Haag

- Lid Regionaal Medisch Tuchtcollege Den Haag
- Lid Rotary Des Indes, Den Haag
- Secretaris Stichting Van Heek's Fonds

Tom Groot

Hoogleraar Management Accounting Vrije Universiteit Amsterdam

- Voorzitter Raad van Commissarissen archeologisch bedrijf Hendrik Brunsting Stichting/VU
- Directeur Limperg Instituut
- Lid raad van toezicht Pax voor Vrede
- Voorzitter Stichting Vrienden van het Dorpscentrum in Oegstgeest

Jan Hamming

Burgemeester gemeente Zaanstad

- Voorzitter Veiligheidsregio Zaanstreek-Waterland
- Voorzitter Raad van Toezicht Movisie, landelijk kennisinstituut sociale vraagstukken
- Lid VNG commissie Bestuur en Veiligheid
- Voorzitter Raad van Toezicht ROC Koning Willem I College, Den Bosch
- Lid bestuur Bouwfonds Cultuurfonds
- Lid Raad van Advies UWV WERKbedrijf
- Voorzitter bestuur Richard Krajicek Foundation
- Voorzitter LSO-OMG
- Lid Raad van Toezicht Driestroom

Pauline Schuyt

(tot 1 juli 2020 lid van de raad van toezicht Reclassering Nederland)

Hoogleraar Sanctierecht en Straftoemeting aan de Universiteit Leiden

- Bestuurslid Moddermanstichting
- Redactielid tijdschrift Sancties
- Auteur Tekst & Commentaar Strafrecht
- Docent SSR Studiecentrum Rechtspleging
- Lid wetenschappelijke adviescommissie programma 'Koers en Kansen voor de Sanctieuitvoering'

Mardjan Seighali

(vanaf 1 juli 2020 lid van de raad van toezicht Reclassering Nederland)

Directeur bestuurder Stichting voor Vluchtelingen-Studenten UAF

- Voorzitter Humanistisch Verbond
- Lid Raad van Advies Inspectie J&V
- Lid Raad van Toezicht Paleis het Loo
- Lid Raad van Commissarissen de Alliantie
- Voorzitter Adviescommissie Erepensing Gemeente Almere
- Lid Raad van Advies College voor de Rechten van de Mens
- Raad van Advies Diversiteit in Bedrijf